

Rok 2013

Bohužel, ani rok 2013 nenalil obecně lidem příliš optimismu do žil. Odhlédneme-li od toho, co se dělo ve světě a zaměříme svou pozornost k domovu, nebylo skutečně těch domácích pozitiv až tak mnoho. Prezidentská kampaň z kraje tohoto roku a konečně i kampaň vedená na začátku podzimu před předčasně konanými volbami parlamentními skutečně nic veselého nepřinesly. Nakonec to ale byl obrázek nás samých a tak ti, co si stěžovali, podobali se oněm křivohubým, již nadávající zrcadlu. Zrovna tak nelze moc vážně brát davy pojíždějící s plnými nákupními vozíky mezi regály supermarketů za více či méně hlasitého sténání a žalování na bídu prohlubovanou skoupým systémem sociálním, na chatrné zdraví nezajištěné ještě chatrnějším systémem zdravotnickým, či vzývače „starých dobrých časů“ nebo nových vůdců, kteří za nás vytáhnou do spravedlivého boje proti zločinnému státu.

Tímto státem jsme ovšem samozřejmě zase jen my. A přese všechny jeho (naše) neduhy, je nutno říci, že si přece nevedeme až tak nejhůře. Kvalita našeho života roste, kvalita prostředí, ve kterém ho žijeme, také. Platí to, myslím si, i pro naši vesnici v uplynulém roce. Během toho se náš počet v obci ustálil nad hranicí pěti set. Číslo popisné dostalo 5 nových domů. Postavili jsme třetí úsek chodníku a dosáhli tak parku před hasičárnou, na té jsme opravili střechy, zbudovali jsme nový přístřešek na kontejnery u místní Jednoty, na Kočičím vrchu jsme zahájili postupnou modernizaci sítě veřejného osvětlení. Nová je cesta k mlýnu, kterou zničila červnová povodeň.

Ano, počasí s námi hrálo poněkud divokou hru. Nebývale chladné a také deštivé jaro, kdy v březnu při 20 cm sněhu klesaly teploty k -15°C , vyvrcholilo již zmíněnou povodní v čase mezinárodního dne dětí. Léto pak bylo ve znamení extrémního vedra a především sucha. Na houby jsme tak museli čekat až do září - chladného a deštivého. Nakonec ale byl podzim slunný a teplý a stejně tak zima začala-nezačala, když do konce roku napadla trocha sněhu a jen na pár dní a vánoční svátky byly téměř jarní.

Krom pravidelných akcí jmenujme po letech opět uspořádanou maškarní zábavu pro dospělé, druhým ročníkem pokračoval pilský rockový festival, v létě se uskutečnily dvoudenní pobyty dvou turnusů dětského příměstského tábora, kterým obec poskytla své zázemí. Dětský den se tentokrát pro nepřízeň počasí odehrál v prostorách KD Pilská hospoda. Stejně jako v roce předešlém, i tentokrát se podařilo Marku Opočenskému skvěle reprezentovat obec na mezinárodní scéně, když v řadách české reprezentace opětovně vybojoval na srbském mistrovství Evropy mládeže v karate medaili - tentokrát stříbrnou.

Jsme-li u sportu. TJ Baník Pila, respektive jeho fotbalové týmy pokračovaly i v tomto roce ve svých soutěžích, a tak jsme byli v létě svědky vzácného paradoxu. Zatímco A-tým svůj okresní přebor s přehledem vyhrál, do vyšší třídy nakonec po složitých dohodách-nedohodách mezi hráči a funkcionáři nepostoupil. Naopak B-tým, který ve své IV. třídě nijak nezářil, se do vyšší třídy dostal, když využil příznivých postupových konstelací a liknavosti jiných týmů. Co proběhlo tradičně, byly sportovní turnaje - jak fotbalový memoriál (tentokrát byli pilští „až“ třetí), tak letní turnaj nohejbalový a vánoční ve stolním tenisu.

Ke změně došlo v širším vedení obce, když se na konci září vzdal svého mandátu zastupitele pan Karel Svoboda. Na jeho místo tak nastoupil příslušný náhradník dle výsledků posledních komunálních voleb - pan Petr Halecký. Do konce roku se však do činnosti zastupitelstva nezapojil.

Bylo-li v úvodu řečeno, že důvodů k optimismu pohled do většího či menšího světa moc nepřinesl, lze závěrem opáčit, že při pohledu na ten svět skutečně nám nejbližší až tak trudno být nemusí. Ke společným setkáním se nás scházelo poměrně dost, vád mezi lidmi bylo přiměřeně. Snad jen naše hospůdka by si zasloužila důstojnějšího místa ve společenském životě obce a intenzivnějšího využití. Snad se i v tomto polepšíme.

Stanislav Hoffman
starosta obce Pila